

37.

Kjøbenhavn, den 28de Januar 1890.

I det af Regjeringen i Landstinget den 1ste November f. A. forelagte Forslag til Lov om Told og Skibsafgifter er der stienhnlig tilstræbt at tilveiebringe Lettelser for Indførselen af Raastoffer.

Denne Bestræbelse er almindelig bleven hilset med Paaskjønnelse, men Groszerer-Societetets Komite har i en Betænkning, som det har tilstillet det høitærede Udvalg, blandt Andet fremsat Forslag om at beskutte Indførsel af raa Kalksten.

Da vi Undertegnede som Medetiere, saavel af Kalkbrud i Sverig, som af et af de største Kalkbrænderier her i Landet med tilhørende Kalkbrud paa Saltholm, formene at være vel inde i de Forhold, som med Hensyn til den nævnte Vare bør tages i Betragtning, saa tillade vi os herved at henlede det høitærede Udvalgs Opmærksomhed paa denne Sag, hvis Afgjørelse vil have stor Betydning for enhver Forbruger af Kalk her i Landet, saavel til Bygningsbrug, som til de mange Industrier, hvor Kalk er nødvendig, dels i raa, dels i brændt Tilstand.

Vi nævne her: Papirfabriker, Sukkerfabriker, Sæbefabriker, Garberier, Støberier, Gjødningsfabriker, Gasværker, Glasfabriker og forskjellige kemiske Fabriker.

Komiteen siger i sin Betænkning Pag 30: „Ogsaa Kalksten bør vistnok ligesom Pos. 63 og Pos. 145 fortoldes med $\frac{1}{10}$ Dre pr. Pd., hvilket vil svare til omtrent 10% af Værdien.“ Hertil maa vi bemærke, at en Kubikfavn Kalksten for nærværende Tid betales med 39 Kr. incl. Fragt, og dens Vægt sædvanlig ansættes til 18,000 Pd.; heraf vil fremgaa, at en Told af 18 Kr. ikke svarer til 10 % af Værdien, men derimod til ca. 46 %. Indtil for 1 Aar siden var Prisen for Kalksten 33 Kr. pr. Kubikfavn incl. Fragt, hvorefter Tolden saaledes da vilde have andraget ca. 55 % af Værdien.

Endvidere skriver Komiteen „at der for Tiden udgraves Tisinder af Favne Kalksten ved de svenske Havneanlæg, som skulle sælges à tout prix til stor Skade for den danske Industri, og det er lige Forhold, som det netop kan være rigtigt at afværge ved en Told.“

Efter Oplysning fra Sverig, som vi have al Grund til at anse for aldeles paalidelig, udgraves der for Tiden ikke noget svensk Havneanlæg, og vi have ei heller kunnet opspore, hvor saadanne i den nærmeste Tid forestaaer og hvor Kalksten vil kunne tænkes at fremkomme. Derimod kunne vi oplyse, at der i Fjor ved et Havnearbejde i Malmø fremkom et Parti Kalksten, hvoraf vi gennem Fællesagenturet for Faxe-Simhamn Kalkbrud i Kjøbenhavn modtage 100 Favne, som vi betalte med Dagens Pris.

Om at faae Landet „overbømmet“ af udenlandske Kalksten, som Komiteen siger, kan der aldrig blive Tale, thi Fragtomkostningerne spille en saa afgjørende Rolle, at den svenske Kalksten kun kan konkurrere her i Landet med Saltholm og Faxe, og det gælder endda kun de nærmest liggende Bladser Kjøbenhavn og Helsingør.

Den største Del af Sylland faaer, ganske naturligt, sin Forsyning af Kalksten fra Bruddene ved Glatved, Grenaa, Mønsted og Daubjerg. — Faxe Kalkbrud forsyner største Delen af Sjællands, Fyns og de øvrige Ders Havnesteder, samt de sydligste Byer paa Syllands Østyst; nogen større Udbredelse i Danmark kan nævnte Brud næppe faae, eftersom det øvrige Sylland forsynes fra sine egne Brud, og Kjøbenhavn altid langt billigere og lettere vil kunne forsynes fra Bruddene paa Saltholm og ved Frederiksholm.